

Voortgang ziektebeeld van Jan ten Thije.

Momenteel verblijft oud-zijspancrosser en Nederlands kampioen Jan ten Thije in het ziekenhuis na een zware hartoperatie met drie omleidingen en een nieuwe hartklep. Daarna heeft Jan op IC in het ziekenhuis ook nog een longontsteking opgelopen. De toestand is zorgwekkend hoewel op moment van schrijven is er een lichte vooruitgang te melden.

Update 03-09-2017:

Jan is weer geregeld thuis tijdens de revalidatie. Toch zullen we hem niet meer op de H11 combinatie zien rijden tijdens de Koningsdagen, daarvoor is zijn gezondheid te broos. Vandaag werd bekend dat er een vervanger is gevonden voor de ritjes met publiek tijdens de Koningsfeesten op het circuit van de H.A.M.C. Hopelijk kan Jan daar nog vele jaren bij zijn.

Voor de jongeren onder ons die Jan misschien niet zo goed kennen, hij begon net als de meeste zijspancrossers vroeger, zijn carrière in de 500 cc soloklasse op een BSA. Zijn jongere broer Theo had ook wel oren naar motorcross en in 1966 kwamen de gebroeders ten Thije in de zijspanklasse aan de start met een BSA zijspan. In feite een solo met een bakje er aan maar wel gebouwd door een vakman want in feite was dit de eerste EML, gebouwd door de vermaarde framebouwer Hennie Winkelhuis. De BSA kwam vermogen te kort en halverwege het seizoen 1967 stapten de gebroeders ten Thije over op een BMW boxer twin waarmee ze datzelfde jaar Nederlands kampioen werden. En toen stond daar begin 1968 ineens de legendarische solocrosser Broer Dirkx aan de start bij de zijspanklasse. Vanaf de eerste wedstrijd ontstond een prestigeduel tussen Dirkx en ten Thije wat dat jaar in het voordeel van Dirkx werd beslist. In 1969 en 1970 was het dan weer de beurt aan Jan en Theo ten Thije. In 1971 werd voor het eerst de FIM-cup zijspancross verreden, de voorloper van het WK. Uiteraard prijkte de naam van Jan en Theo ten Thije op de gradinglist voor de FIM-cup maar al snel bleek dat de BMW dan weer vermogen te kort kwam tegenover de Britse Norton en Triumph motoren. Halverwege het seizoen stapten Jan en Theo dan ook over op een Norton. Een tweede plaats achter kampioen Lubbers/Notten leek haalbaar maar pech in de allerlaatste wedstrijd liet hun zakken naar een vierde plaats. Leuk detail is dat de Sovjet teams op hun Ural machines, een kopie van de BMW R-71 uit de tweede wereldoorlog, de deur plat liepen bij Jan ten Thije. Zij wilden maar wat graag de technologie van de moderne opvolger van hun gekopieerde BMW te weten komen. In 1973 verschenen Jan en Theo ten Thije in Meijel bij de Grand Prix terug met EML-BMW aan de start waarmee zij de Grand Prix wonnen. Hoewel Jan een echte BMW liefhebber was, bleek deze combinatie toch niet succesvol te zijn en al spoedig werd de BMW verruild voor een Yamaha, eerst de TX-750 en later de XS-650. Met de TX-750 trokken Jan en Theo in 1973 naar Amerika om daar samen met een aantal Europese teams een competitie te rijden.

Jan is nog altijd zeer betrokken bij het zijspangebeuren, bezoekt nog wel eens een wedstrijd maar zet zich vooral in voor zijn club H.A.M.C. Sint Isidorushoeve waar hij doorgaans te vinden is rondom het starthek of op de shovel. Helaas is Jan momenteel dus uit beeld en het zijn zware dagen voor zijn vrouw Tineke. Zij waardeert het zeer dat er zoveel mensen meeleven met de toestand van Jan maar kan het momenteel even niet meer verwerken. Goed bedoelde telefoontjes doen haar schrikken, ze wil nu rust hebben want alle bezoeken aan het ziekenhuis en de emoties vragen al genoeg van haar.

Wensen, kaarten, mails, telefoontjes, alle belangstelling wordt zeer op prijs gesteld maar het verzoek is om dit te sturen naar: Han van Ulsen, De Volmer 26, 7482 HA Haaksbergen, email: info@hanvanulsen.nl

Jan ten Thije, hier samen met Bart Notten Sr.

Jan neemt afscheid van de H11 zijspancombinatie.

(sept. 2017)